



ת"פ (תל אביב) 15066-09-23 - מדינת ישראל נ' אברהם דנון

ת"פ (תל-אביב-יפו) 15066-09-23 - מדינת ישראל נ' אברהם דנון/שלום תל-אביב-יפו

ת"פ (תל-אביב-יפו) 15066-09-23

מדינת ישראל

נגד

אברהם דנון

בית משפט השלום בתל-אביב-יפו - יפו

[05.12.2024]

כבוד השופט איתן קורנהאוזר

החלטה

החלטה בטענות מקדמיות שהעלה ב"כ הנאשם.

רקע ועיקרי טענות הצדדים

1. כתב האישום מייחס לנאשם עבירות החזקת סם שלא לצריכה עצמית, בגין סמים שהחזיק ביום 26.8.2020 בביתו, וכן איומים כנגד שוטרת ומתנדב משטרה, כמפורט בעובדות כתב האישום.

2. ב"כ הנאשם העלה מספר טענות מקדמיות, בטרם מענה לכתב האישום, שזוהי תמצית:

א. כתב האישום הוגש בשיהוי רב המפר את הנחיות היועץ המשפטי לממשלה לגבי מועדי הגשת כתבי אישום. בנוסף, לטענת ב"כ הנאשם, כתב האישום הוגש בהחלטה שרירותית שהתקבלה על ידי המאשימה לאחר החלטה על ביטול כתב אישום אחר שהוגש כנגד הנאשם, בהליך אחר ולגבי אירוע שונה, בו כתב אישום הוגש חודשים ספורים בלבד לאחר האירועים שפורטו בו.

ב. האירוע המפורט בכתב האישום נובע מחיפוש שלא כדין בביתו של הנאשם. ב"כ הנאשם טען כי אין מחלוקת שהאירוע החל בחיפוש לא חוקי, זאת כאשר היה על השוטרים לפנות לבית משפט על מנת לבקש צו חיפוש, לא התעורר צורך דחוף בחיפוש, ועוד.

ג. הגשת כתב האישום אינה הוגנת כלפי הנאשם, אשר קיבל רישיון לשימוש בקנאביס רפואי כחודש לאחר האירוע, וכן בהתחשב בתקנות מנהליות משנת 2022 לגבי החזקת קנאביס.

3. ב"כ המאשימה השיבה לטיעוני הסנגור כדלקמן:



א. שיהיו, כשלעצמו, אינו עילה לביטול כתב אישום. לגופו של ענין, המאשימה טענה כי גופי התביעה פעלו בהתאם להנחית היועץ המשפטי לממשלה, כשזמן טיפול התביעה בתיק עד להגשת כתב אישום עמד על 6.5 חודשים.
ב. החיפוש בביתו של הנאשם בוצע כדין. ב"כ המאשימה פירטה את נסיבות האירוע המבססות, לטענתה, יסוד סביר לחשד המקים זכות לחיפוש בבית הנאשם ללא צורך בצו.
ג. היה מקום להגיש את כתב האישום. ב"כ המאשימה פירטה בטיעוניה כי אין קשר בין התיק האחר אליו הפנה ב"כ הנאשם, אשר נסגר בשל חוסר בראיות, לבין התיק הנוכחי. עוד פירטה, נסיבות אישיות של הנאשם אשר מגבירות את האינטרס הציבורי בהגשת כתב אישום זה.
דיון והכרעה

4. סוגית השיהוי: ב"כ הנאשם טען כנגד משך הטיפול של יחידת התביעות בתיק, אשר לטענתו מפרה את הנחיות היועץ המשפטי לממשלה. עיון בהנחית היועמ"ש, "משך טיפול התביעה עד להגשת כתב אישום", מספר 4.1202, מעלה כי בסוג עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית משך הטיפול של התביעה הוא עד 24 חודשים. בהתאם לפירוט שניתן על ידי ב"כ המאשימה, משך טיפול הפרקליטות וכן התביעה בתיק החקירה, מעת הגעתו לטיפול ועד להגשת כתב האישום, לא חרג מהנחיה זו. בנוסף, אף ככל שהיתה מתקיימת חריגה מהנחית היועמ"ש, אין הדבר מוביל באופן ישיר לביטול כתב אישום אלא יש לשקול זאת במסגרת מכלול של שיקולים נוספים (ראו התייחסות, בענין אחר, לחריגה מהנחית היועמ"ש לגבי משך טיפול התביעה: ת"פ (מרכז) 13535-09-20 מדינת ישראל נ' עדן סבן (13.3.2023)).

5. חוקיות החיפוש: בניגוד לטיעון ב"כ הנאשם כי "אין כלל מחלוקת שהאירוע החל עקב חיפוש לא חוקי", ב"כ המאשימה פירטה את נסיבות המקרה המבססות את קיומו של חיפוש כדין. בהתחשב בטיעוני הצדדים, סוגיה זו צריכה להתברר במהלך שמיעת הראיות ועל בסיסן.

6. הגשת כתב האישום אינה הוגנת: טיעון זה הוא ממשפחת טענות ההגנה מן הצדק. שאלת קבלת רישיון לשימוש בקנאביס רפואי, כחודש לאחר האירוע, אין בה להשפיע על שיקול הדעת של המאשימה בהגשת כתב אישום המייחס עבירות החזקת סם שלא לצריכה עצמית וכן איומים על שני שוטרים. הדבר מקבל משנה תוקף בהתחשב במפורט בתגובת ב"כ המאשימה לגבי נסיבותיו האישיות של הנאשם בהקשר הפלילי. בנוסף, לא מצאתי כל בסיס עובדתי לטענת ב"כ הנאשם אשר ביקש לקשור את החלטת המאשימה להגיש את כתב האישום להחלטה על סגירת תיק אחר שהוגש כנגד הנאשם.

בנסיבות כוללות אלה, הטענות המקדמיות שטען ב"כ הנאשם נדחות. להגנה שמורה הזכות לשוב ולהעלות טענות אלה לאחר שישמעו ראיות.

ניתן היום, ד' כסלו תשפ"ה, 05 דצמבר 2024, במעמד הצדדים.